

Polypropylen Mesh ve Endotacker Kullanılarak Yapılan /Aydoğmuş, Kelekci, Aydin ve ark.

Polypropylen Mesh ve Endotacker Kullanılarak Yapılan Laparoskopik Ekstraperitoneal Burch Kolposüspansiyonun Uzun Dönem Sonuçları

Serpil Aydoğmuş¹, Hüseyin Aydoğmuş¹, Sefa Kelekci², Ertan Aydin¹, İsmet İnan³

Çalışmanın yapıldığı yer: S.B. Ankara Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Kadın Hastalıkları ve Doğum Kliniği, Ankara.

¹ *Uz. Dr. S.B. Ankara Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Kadın Hastalıkları ve Doğum Kliniği, Ankara.*

² *Uzm. Dr. S.B. Süleymaniye Kadın Hastalıkları ve Doğum Eğitim ve Araştırma Hastanesi, İstanbul.*

³ *S.B. Ankara Eğitim ve Araştırma Hastanesi, II.Kadın Hastalıkları ve Doğum Kliniği, Ankara*

Özet

Amaç: *Polypropylen mesh ve tacker kullanılarak yapılan laparoskopik ekstraperitoneal retropubik kolposüspansiyon operasyonunun geç dönem sonuçlarını sunmak.*

Çalışma Deseni: *1996-1998 yılları arasında kliniğimizde yapılan 22 adet laparoskopik kolposüspansiyon operasyonun postoperatif 3. ay, 12. ay, 24. ay ve 48. ayda inkontinans sonuçları 2001 yılında yeniden değerlendirildi. Elde edilen veriler literatür ışığında sunuldu.*

Bulgular: *Toplam 22 hastanın 3.ay başarı oranı %95.4, 12. ayda %81.8, 24. ay başarı oranı %81.8 sindaki fark istatistiksel olarak anlamlı idi ($p<0.05$). Yalnızca bir hastada detrusor instabilitesi tespit edildi.*

Sonuç: *Laparoskopik ekstraperitoneal retropubik kolposuspension operasyonunun erken dönem sonuçları oldukça başarılı olmasına karşın, uzun dönem sonuçları yeterince başarılı değildir. Bu geçirilmesi uygun olur düşündürmektedir.*

Anahtar kelimeler: *Burch kolposüspansiyon, laparoskopi, stres inkontinans.*

Long-Term Results Of Laparoscopically Extraperitoneal Burch Colposuspension With Use Polypropylen Mesh And Endotacker Instrument.

Abstract

Objective: *We aim to present long-term success rate of laparoscopic extraperitoneal Burch colposuspension with use polypropylen mesh and endotacker instrument.*

Study Design: *Total 22 laparoscopic extraperitoneal Burch colposuspension operation was done in our clinic between 1996 and 1998 years. In 2001 years, we reviewed success rate of operation at third month of postoperative, at 12. month, at 24. month and 48. month of postoperative period in terms of stress incontinance. Data from study were examined carefully with guide of literature.*

Findings: *In total 22 patients, success rate of operation at third month , 12.month and 24. month of postoperative period were 95.4%, 71.8% and 71.8%, respectively. Mean follow-up time was approximately 50 months. Long-term success rate was 77.3%. There was a statistical significant difference between early term and long-term results ($p<0.05$). Only one patient has detrusor instability who successfully treated with oxybutinin.*

Conclusion: *Although early period of succes rate of Laparoscopic exraperitoneal retropubic colposuspension has high, long term sucess rate was not enough to relief syptoms. Therefore, we thinks to review of etiologic Factors, sureical technic and postoperative rehabilitation measures are the most important Factor to decresse of failure of operation.*

Key words: *Burch colposuspension, stress incontinance, laparoscopic procedure.*
SDÜ Tip Fakültesi Dergisi 2000; 7(3): 1-4

Giriş

Stress üriner inkontinans, hastalara sosyal ve hijyenik olarak rahatsızlık veren karın içi basıncını artıran fizik aktivasyonlar esnasında istemetsiz idrar kaçırma olarak tanımlanır (1,2). İdrar kaçağının miktarı yaşılanma ile artmasına karşın, inkontinans yaşılanmanın normal bir sonucu değildir (3).

Üriner inkontinansın tedavisi inkontinansın tipine bağlı olarak değişir. İlk ve önemli adım doğru tanıdır. Hastanın öyküsü, ürolojik öykü, fizik ve pelvik muayene, basit ofis testleri, Q tip test basit vakalarda yeterlidir, ancak daha kompleks ve nüks vakalarda ek testler gerekebilir. Bunlar multikanal ürodinamik çalışmalar ve mesane irritabilitesi varsa sistoskopı yapılabilir (4).

Fizik stresi ile idrar kaçırma olan gerçek üriner inkontinansın en etkin tedavisi cerrahidir. Cerrahideki amaç, hipermobil olan üretrayı stabilize etmek ve üretral sfinkter yetmezliğinin tamiridir (5,6). Literatürde 200'den fazla cerrahi tedavi bildirilmiş olmasına karşın, bunların büyük kısmı uzun dönem sonuçları çok iyi değildir.

Son zamanlarda, üretral hipermobilite tedavisinde ürologlar ve ürojinekologlar arasında retro-pubik kolposüsپansiyon üzerinde fikirbirliği olmuştur. Burch işleminin başarısı ve laparoskopik işlemin avantajları birleşince yeni bir takım endoskopik girişimler ortaya atılmıştır. Uzun dönem sonuçları başarının direkt göstergesi olması nedeni ile polypropylen mesh ve tac-kere kullanılarak laparoskopik retropubik kolpo-süsپansiyonun uzun dönem sonuçlarını sunmayı amaçladık.

Materyal ve Metod

Şubat 1996 ile Mayıs 1998 tarihleri arasında kliniğimizde gerçek stress inkontinans tanısı konan ve laparoskopik Burch operasyonu yapılan ve Aralık 2001 tarihine kadar uzun dönem sonuçları değerlendirilen 22 hasta çalışma kapsamına alındı. Hastalarda detrusör instabilitiesi olanlar, belirgin sistoseli olanlar, aşırı obez olanlar, grade III üriner inkontinansı bulunan hastalar ve daha önce anti-inkontinans cerrahisi geçiren hastalar çalışmaya dahil edilmedi. 23 hastadan biri intraoperatif komplikasyon nedeni ile çalışmadan çıkarıldı. Tüm hastalara tam idrar analizi, idrar kültürü, kan üre ve kreatinin seviyeleri, Q tip testi, stress testi, basit ofis sistometrisi ve detrusör instabilitiesi şüphelenilenlerde ürodinamik çalışma yapıldı.

Uygun preoperatif incelemeden sonra operasyon, intraumblical olarak extraperitoneal bölgeye girilip balon diseksiyonu retzius aralığında

direk laparoskopik gözleme yapıldı. Diseksiyonдан sonra strüktürel balon yerleştirilerek CO₂ insuflasyonu ve laparoskop iletildi. Mc Burney noktası ve solda simetriği noktaya ikinci ve üçüncü giriş yapıldı. Kalıcı foley sonda balonu kılavuzluğunda ve vajinal manipülasyonla mesane boynu ve proksimal üretra çevresi ve cooper ligamenti üzerindeki areolar ve yağ dokusu diseke edildi. 5*1.5 cm boyutlarında hazırlanan polypropylen mesh, proksimal üretranın 1-2 cm lateraline endotacker yardımı ile tutturuldu. Kanama kontrolü yapılarak işlem usulüne uygun bitirildi. Foley kateteri birinci günde çıkarıldı ve rezidü idrar kontrol edildi.

Hastalar postoperatorif dönemde 3. ay, 12. ay, 24. ay ve 48. ayda şikayetleri değerlendirildi ve stress manevraları ile litotomi pozisyonu ve ayakta inkontinans test edildi.

Q tip test yapıldı. Elde edilen veriler SSPS paket programı ile istatistiksel değerlendirildi.

Bulgular

Toplam 22 hastaya ekstraperitoneal Burch operasyonu uygulandı. Hastaların yaş ortalaması 42.3 (30-56), pariteleri ortalaması 2.5 (1-6) ve ağırlıkları ortalaması 60.2 (48-74) kg idi. Operasyon süresi cilt insizyonundan ekstubsiona kadar 25 dakika ile 80 dakika arasında değişmekle birlikte, ortalama 40 dakikada gerçekleştirildi.

Hastaların postoperatorif birinci günde 24 saat dolduktan sonra Foley kateterleri çekilerek spontan idrar yaptıkları teyid edildi. Rezidü idrar miktarı ölçüldü. Rezidü idrar miktarı bir hastada 100 cc ve iki hastamızda 120 cc olduğu için Foley kateterleri aralıklı olarak uygulandı. Her üç hastadada postoperatorif üçüncü günde rezidü idrar miktarları 50 cc'nin altına düşüğü için katerizasyondan vazgeçildi.

Hospitalizasyon süresi ortalama 56 (48-96) saat olup postoperatorif dönemde 3. ay, 12. ay, 24. ay ve 48. ayda rekürrens açısından değerlendirildi. Takip süresi ortalama 50 (39-60) ay idi. Hastaların 3. ay, 12. ay, 24. ay ve 50. ayda rekürrens oranları Tablo 1'de gösterilmiştir. Geç dönem başarı oranı ile erken dönem başarı oranı arasındaki fark istatistiksel olarak anlamlı idi ($p<0.05$).

Toplam iki hastada detrusör instabilitiesi gelişti ve oksibutinin tedavisine cevap verdi. Beş hastamızda da sistit gelişmiş olup tamamı antibiyotik tedavisi ile iyileşmiştir. Ayrıca hiçbir hasta-

Tablo 1. Hastaların takip süresince rekürrens oranları

Ortalama takip süresi Rekürrens (%)	3 ay *1/22 (%4.6)	12 ay 4/22 (%18.2)	24 ay 4/22 (%18.2)	50 ay *5/22 (%22.7)
--	----------------------	-----------------------	-----------------------	------------------------

*p<0.05

mizda insizyon yeri enfeksiyonu ve Retzius'ta hematom görülmeli.

Tartışma

Retropubik kolposüspansiyonun endoskopik olarak yapılması cerraha teknik birçok kolaylık sağlar. Retzius aralığına ulaşma ve bölgenin diseksiyonu açık cerrahiden daha kolaydır. Ayrıca bu teknikte cerrah için zor ve zaman alan dğümleme tekniğine tacker ve mesh nedeni ile gerek kalmaması bir diğer avantajıdır. Ayrıca tüm laparoskopik cerrahilerde olduğu gibi konforlu bir postoperatif dönem, analjezi gereksinin azlığı, iyi kozmetik sonuçlar diğer avantajlarındandır (7-9). Ancak cerrahideki başarı, cerraha ve hastaya sağladığı sekonder kazançlardan daha önemli bir parametre olduğu açıktır. Anti-stress inkontinans operasyonlarından 1 yıl sonra başarı oranı Burch için %89, Pereyra için %56, Kelly için %63 olarak bildirilmiştir (10). Yeni bir teknik olarak öne sürülen ekstraperitoneal mesh ve tacker kullanılarak yapılan retropubik kolposüspansiyonda etkinlik açık cerrahide %79 iken, laparoskopik girişimde %62 olarak bildirilmiştir (11,12). Ancak deneyimlerin artışı ile açık cerrahiden daha yüksek başarı oranları bildirilmiştir.

Çalışmamızda ortalama 50 aylık takip sonucunda başarı oranı %77.3 olarak saptandı. Demirci ve arkadaşlarının çalışmasında 1.5 yıl sonra başarı oranı %87.7, Mutlu ve arkadaşlarının benzer çalışmasında 12. ayda %81, 48. ayda %67 başarı oranı bildirilmiştir (13,14). Lobel'in 1997'deki bir çalışmasında 1. yılda %86, 34. ayda %68.6 başarı oranı, Dietz'in çalışmasında benzer takip süresinde %77 başarı oranı bildirilmiştir (15,16).

Daha uzun takip sürelerinin bildirildiği prospektif çalışmalarla bakılınca; çalışmamıza benzer bir çalışmada ortalama 50.6 aylık takip süresinde subjektif şifa %52, cerrahi başarı %84 olarak bildirilmiştir (17). Takip süresinin daha uzun olduğu bir başka çalışmada Burch kolposüspansiyonun ortalama takip süresi 7.6 yıl olarak bildirilmiştir. Burada hastaların %44'ünde tam şifa, %25'inde kısmi şifa ve %31'inde de başarısızlık bildirilmiştir (18).

Tüm çalışmaların ortak özelliği, laparoskopik SDÜ Tıp Fakültesi Dergisi 2000; 7(3): 1-4

ekstraperitoneal kolposüspansiyon operasyonlarının, erken dönem sonuçlarının çok yüksek ve tatminkar olmasına karşın, uzun dönem sonuçlarında bu başarıların belirgin düşüğü ve hatta bazlarının özellikle çok uzun dönemde sonuçlarının hayal kırıklığı yaratacak düzeyde olduğunu. Çalışmamızda da erken dönemde başarı oranı ile geç dönemde başarı oranı arasındaki fark anlamlı ölçüde farklı idi. Tüm bu farklı oranların sebebi kullanılan tekniğin farklılığına, parauretral bölgenin iyi diseke edilip edilmemesine, preoperatif uygun araştırmanın yapılmış yapılmamasına ve en önemlisi gerçek stress inkontinansın etiolojik faktörlerinin tam olarak bilinmemesi neticesinde bu eş faktörün hastada halen sürüyor olmasına bağlı olabilir.

Sonuç

Retropubik kolposüspansiyon operasyonlarının erken dönemde yüz güldürücü olmasına karşın, geç dönemde sonuçları yeterince iyi değildir. Bu nedenle gerçek stress inkontinans vakalarının etiolojik faktörlerinin tekrar gözden geçirilip, iyi bir preoperatif incelemeye ve cerrahi tekniğin daha da iyileştirilmesine ve postoperatif dönemde yardımcı iyileştirici çabalara ihtiyaç olduğu kanaatindeyiz.

Yazışma adresi:

Sefa Kelekçi

Ayazağa Oyak Sitesi 22/35 Şişli/İSTANBUL

Tel: 0212 520 97 35

E-mail: sefamed@hotmail.com

KAYNAKLAR

1. Robertson JR, Hebert DB: *Gynecological Urology*. In: *Current Obstetric and Gynecologic Treatment* 7th Edition, Pernol ML. Appleton and Lange 1991; 41:851-865.
2. Thompson JD, Wall LL, Growdon WA, Ridley JH: *Urinary Stress Incontinence*. In: *Te Linde's Operative Gynecology* Thompson, Rock JA 7th Edition. JB. Lippincott Company. 1992; 887-935.

3. Synde JA, Lipsitz DU: Evaluation of female stress incontinence. *Urol. Clin North Am.* 199; 118: 197-209.
4. Burgio K, Matheus KA, Engel BT: Prevalence, incidence and correlates of urinary incontinence in healthy, middle aged women. *J. Urol.* 1991; 146: 1255-1258.
5. Eriksen BC, Heagen B. Longterm effectiveness of the Burch colposuspension in female stress incontinence. *Acta Obstet Gynecol Scand.* 1990; 69: 44-49.
6. Bergman A, Elia G. Three surgical procedure for genuine stress incontinence, five years follow up: a prospective randomized study. *Am. J. Obstet Gynecol.* 1995; 173: 66-71.
7. Polascik TJ, Moore RG, Rosenberg MT, Kouvoussi LR. Comparasion of laparoskopik and open retropubic urethropexy for treatment of stress urinary incontinence. *Urology.* 1995;45:647-652.
8. Spencer JR, O'connor VJ, and Schaeffer AJ. A comparision of endoscopic suspension of the vesical with suprapubic vesicourethro-pexy for the treatment of stress incontinence. *J. Urol.* 1987; 137: 411-415.
9. Fleisher AN, Vinston RK, Jumper B. Endoskopik vesicourethropexy for stress urinary incontinence. *Urology.* 1984; 24:577-579.
10. Satki D, Keith JP: Laparoscopic Colpo-suspension. *J. Urol.* 1995; 154: 1119-1121.
11. Toukhy TA, Davies AE. The efficacy of laparoscopic mesh colposuspension: results of a prospective controlled study. *BJU Int* 2001; 88: 361-366.
12. Valent P, D'Asconzo R. Colposuspension with propylen mesh. A new technique for correction of urinary stress incontinence. *Minerva Urol Nefrol.* 1998; 50: 271-275.
13. Demirci F, Yücel O, Eren S, Alkan A, Demirci E, Yıldırım U. Long-term results of Burch colposuspension. *Gynecol Obstet Invest.* 51: 243-247, 2001.
14. Mutlu N, Kazado M, Culha M, Merder E, Baykal M, Canbazoğlu N. Burch bladder neck colposuspension, comparison of early and late results. *Mater Med Pol.* 1997; 29: 8-10.
15. Dietz HP, Wilson PD. Colposuspension success and failure: a long-term objective follow up study. *Int Urogynecol J Pelvic Floor Dysfunct.* 2000; 51:346-354.
16. Lobel RW, Davis GD. Long-term results of laparoscopic Burch urethropexy. *J Am Assoc Gynecol Laparosc.* 1997; 43:341-347.
17. Akpinar H, Çetinel B, Demirkesen O, Tüfek F, Yaycioğlu O, Solok V. Long-term results of Burch colposuspension. *Int J Urol.* 2000; 7:119- SDÜ Tıp Fakültesi Dergisi 2000; 7(3): 1-4
- 125.
18. Drouin J, Tessier J, Bertand PE, Schick E. Burch colposuspension: long term results and review of published reports urology. 1999; 54: 808-814.